

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Icon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

De Elocutione.

Iunctio suæ?
Additur enim, Tu nullus alioqui, illum autē
magnum in canendo. Et,
— non ego Daphnis

Indice se metuam.
Qui scilicet mihi iniquus es, & non rectè in-
dicatur. Latinè dicitur pronuntiatio.

Hypomene.
Et ταῦτος, quo inspenduntur auditorum a-
nimis. Arist. Rhet. lib. 3.

Hypothesis.
Est præstantia quædam animi, & fiducia ora-
tionis. Vt, Εἰλεγέτα τὸν φίλησπερ φανερῶς
έρως, ἔστε τὰς ἐκεῖνα συμμάχους, αὐτοῖς ἀντι-
μετρεῖς δύνασθεν. Hermog. ταῦτα libr. 1. p.
283. Redarguit Philippum tam aperte, vt eius
socij exurgentex faterentur.

*Tul. Ruf.
p. 30.*

Hypozesis.
Est, cum singulis rebus, sententijsque siugula
debita verba junguntur: vt,

Precumbunt picea, sonat ista securibus i-
lex.

Fraxineaque irabes, cuneis, & fissile ro-
bur

Scinditur, adoluunt ingentes montibus or-
nos.

Et, Venit hyems, tertitur Sicyonia bacona tra-
petis,

Glandæ fues redeunt lati, dant arbura syl-
ua.

Et, Varias ponit fatus autumnus, & alte-
Mitis in aprim coquitur vindemias axis.
Hæc figura Latinè vocabitur subiunctio, vel
subinflexio, vel subnexio,

*Beda
Presby. p.
330.*

Vespero πότερον, est sententia cum ordo in
verbis mutatur: vt,

Torrere parane flammis, & frangere sa-
xo.

Et, Postquam altos retigit flutus, & ad equora ve-
nus.

Prius enim franguntur fruges, & postea co-
quuntur, & ante ad equora venit, & sic reti-
git fluctus. Tale est, & illud. Hic accipiet be-
nedictionem a domino, & misericordiam à
Deo salutari suo. Prius enim dominus mis-
erando iustificat impium, & sic benedicendo
coronat iustum.

Hanc figuram peculiarem Homero suif-
fe indicat M. Tullius ad Attic. οὐερον πότερον
λαζαρέος.

Teor.
Fit cum perfectæ formæ similes conferuntur. *Tul. Ruf.*
Virg.

Talis amycti dominus Pollis is habenit. *p. 228.*
Cicero de L. R. Mare quod sua natura tran-
quillum sit, ventorum vi agitati, & conturba-
ti solet: sic populus Romanus.

Ironia.

Simulatio. Frequentissima apud oratores,
qua figura aliud verbis significamus, aliud re-
sentimus. A quo genere figure proemium *Aqni*
pro Ligario sumptum est: Nouum crimen 14.
C. Cæsar, & ante hunc diem inauditum,
& cæt.

Ironia, sententiæ figura, quam hoc modo
enuntiabo: hic enim egregius author com-
muniū commodorum, custos, & defensor *idem p. 19.*
reip. salus, & columen ciuitatis, de quo con-
traria, scilicet intelligi velim. Mutabo verba
ordinē eorum verso, vel tota locutione alter
explicata, sic namque iste cuius ope, & auxi-
lio, videlicet ciuitas ntitur. Mane viisque
Ironia eadem, neque laeditur verborum im-
mutatione. At vero si figura elocutionis sit
quam repetitionem, Græcè ἴππαφη voca-
mus, que est huiusmodi. Ille author discor-
diarum, ille dux seditionum romani, ille
tumultuosus proditor in bello: & illam pat-
tem orationis reperitam sepius in initio
membrorum, aut caesorum sustulero, & tan-
tum semel dixerò, subiungens, &c. hoc mo-
dile, qui seditionum author, discordiarum
conspirator, in pace tumultuosus, in bello pro-
ditor fuit figura elocutionis sustulit. Non nun-
quam autem, imo plerunque concur-
rere potest, vt sententiæ figura conun-
gatur cum elocutionis figura: qua hoc modo
enuntiatum est: Ille amator patriæ ege-
gius, ille reip. custos, ille defensor libertatis,
ac legum. Cum hoc de eo dicatur, de quo
contraria intelligi volunus, & ironiam esse,
qua figura sententiæ est, & cpanaphora de
qua, cum maximè diximus, que est elocu-
tionis. Nunc ad instituta pergamus. Sunt igit-
uri figurarum elocutiones aliae, ad ornandum
tantum, & quasi ad pingendam orationem
accommodata: quibus princeps Gorgias Le-
ontinus vix est, sed sine modo. Et inde illus
oratio, que in ito audientes nouitates per-
mouerat, fastidium meruit. Hocates autem,
post cum pars, nec non cuiam ipse Demo-
sthenes, sed tanta moderatione, ut nūquaque
in tactum incurrit,